

Sygn. akt II K 956/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący SSR Joanna Zaganiacz

Protokolant Barbara Lesiak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy J. T.

po rozpoznaniu dnia 21 marca 2016 roku sprawy karnej

M. M. (1) (M.)

urodzonego (...) w W.

syna W. i M. z domu C.

oskarżonego o to, że:

w okresie od dnia 3 lipca 2015r. do dnia 21 września 2015r. w Ś., będąc skazanym prawomocnie wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy, sygn. akt II K 515/12 z dnia 17 października 2012r., za czyn z art. 178a § 4 kk i inne, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, po zakończeniu okresu udzielonej mu przerwy w odbywaniu kary izolacyjnej, najpóźniej w ciągu trzech dni po upływie wyznaczonego terminu, nie powrócił do miejsca odbywania kary we właściwej jednostce penitencjarnej,

tj. o czyn z art. 242 § 3 kk

I. oskarżonego **M. M. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występkę z art. 242 § 3 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę jednego miesiąca pozbawienia wolności;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 956/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony M. M. (1) odbywał w Zakładzie Karnym w S. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy w sprawie II K 515/12. W dniu 1 kwietnia 2015 roku oskarżony został zwolniony z zakładu karnego w związku z uzyskaniem przerwy w karze, udzielonej postanowieniem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z 1 kwietnia 2015 roku (sygn. akt V Kow 178/15). Oskarżony otrzymał przerwę w karze do 1 lipca 2015 roku. Pomimo upływu terminu przerwy oskarżony nie powrócił w wyznaczonym terminie do zakładu karnego. Został doprowadzony do Aresztu Śledczego w Ś. przez Policję w dniu 21 września 2015 roku.

Dowody:

Zeznania świadka K. G. – k. 1-2

Wyjaśnienia oskarżonego – k. 74

Zawiadomienie o przestępstwie – k. 1

Kopia postanowienia w sprawie V K. 178/15 – k. 20

Notatki urzędowe – k. 2,3

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że nie zgłosił się do zakładu karnego po upływie terminu przerwy w karze, ponieważ liczył na wyznaczenie mu przez szpital terminu operacji. Oświadczył, że informował administracji zakładu karnego ani sądu penitencjarnego o tym, że oczekuje na wyznaczenie terminu operacji.

Wyjaśnienia oskarżonego – k. 74

Oskarżony był w przeszłości karany sądownie za występki z art. 178a § 4 kk oraz z art. 207 § 1 kk.

Dowód:

Odpis wyroku w sprawie II K 515/12 tut. Sądu – k. 20

Dane z K. – k. 11-13

Nadto Sąd zważył:

Wina i sprawstwo oskarżonego M. M. (1) w zakresie zarzucanego mu przestępstwa nie budzą wątpliwości. Ustalone okoliczności faktyczne znajdują potwierdzenie w dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy, zeznaniach świadka K. G. oraz wyjaśnieniach samego oskarżonego. Dowody te Sąd ocenił jako wiarygodne, a wynikające z nich okoliczności za ewidentnie świadczące o popełnieniu przedmiotowego przestępstwa. Oskarżony korzystał z przerwy w karze i pomimo upływu wyznaczonego terminu, w ciągu kolejnych trzech dni nie powrócił do zakładu karnego, przez co zrealizował znamiona występku z art. 242 § 3 kk. Oskarżony tłumaczył swoje postępowanie oczekiwaniem na wyznaczenie terminu operacji, jednak sam przyznał, że nie informował sądu penitencjarnego

o tym fakcie. Wyjaśnienia złożone przez oskarżonego nie mogły zmienić oceny prawnej jego zachowania.

Występek z art. 242 § 3 kk jest zagrożony alternatywnie karami grzywny, ograniczenia wolności i pozbawienia wolności. Z ustaleń Sądu wynika, że oskarżony nie osiąga dochodów, które pozwalałyby mu na zapłatę kary grzywny, bowiem utrzymuje się z zasiłku opieki społecznej w wysokości 640 zł. Jego stan zdrowia uniemożliwiłby mu odbywanie kary pozbawienia wolności. Nadto oskarżony by już w przeszłości dwukrotnie karany sądownie i skazywany na kary pozbawienia wolności, co musiało rzutować na brak możliwości wymierzenia mu kary pozbawienia wolności z zastosowaniem dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary. W tej sytuacji wymierzoną oskarżonemu karę miesiąca pozbawienia wolności Sąd uznał za proporcjonalną do stopnia zawinienia oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości jego czynu. Kara w tym wymiarze i postaci będzie również w stanie zapewnić realizację jej funkcji wychowawczych i zapobiegawczych wobec oskarżonego.

O kosztach procesu orzeczono w pkt. II wyroku, kierując się treścią art. 624 § 1 kpk oraz uwzględniając sytuację materialną oskarżonego.